

En nörd spekulerar.

På en bruksort där fotboll och bandy i stort sett var de enda möjligheterna till bollspel förutom brännboll på gymnastiklektionerna, var det inte lätt för ett 42 kilos benrangel med högerfoten inskruvad ett kvarts varv för lite och vänster foten lika mycket fast till överdrift att dominera, bravera och bli hjälte, nej det var avbytarbänken som gällde. Träna eller rättare sagt delta i träningen gjorde man ändå troget och regelbundet, det fanns inga farsor som ringde tränaren efter fredags groggen och ifrågasatte varför sonen alltid var bänkad på den tiden, 60 och 70 tal hade ingen hört talas om att alla spelar lika.

Alternativen till ovan nämnda aktiviteter lyste med sin frånvaro, ok, lite handboll och hockey förekom men inte i någon större utsträckning, golf visste jag knappt vad det var. Golf trodde vi spelades av människor långt ifrån vår vardag och snabbt drog vi slutsatsen, ivrigt påhejade av de trognaste lärjungarna till den store Jante, Golf är en jävla snobbsport, en sport för folk som tror att de är nåt!

Dessa värdegrunder följde mig, och tanken att golf skulle vara ett roligt alternativ där inte kollektivet skulle behöva lida av min brist på talang slog mig aldrig. Att jag dessutom själv bestämde när jag skulle spela eller inte förstod jag inte, och ingen annan heller förresten, för ingen visste något om golf, mer än att vi hade hört namn som Nicklaus, Palmer och Trevino i förbifarten när vi tittade på Lill-Strimma och Ove Kindvall på Sportspegeln på söndagskvällarna. Det enda vi var helt säkra på, det var att golf var en snobbsport.

När jag sent 70-tal följde med en kompis som precis inlett sin golfkarriär till dennes hemmaklubb hade jag naturligtvis min uppfattning klar om vad jag skulle möta vid framkomsten, en parkering full av Bentleys, Mercedes och Jaguarer och en massa människor med näsan i vädret. Förvirringen var total, när bil standarden bara var genomsnittligt lite bättre än på bruksparkeringen, men bara marginellt. Som tur var uppenbarade sig en massa välklädda herrar och damer som gled omkring på anläggningen med en skinn handske i bakfickan som kunde ge stadga igen åt min uppfattning om golf som skakats om ordentligt på parkeringen.

Hur som helst så slog jag den kvällen mina första golfslag under ordnade former, efter instruktioner från några mycket trevliga personer ur etablissemangen så slog jag några riktigt hyfsade slag. Näsan i vädret, nej inte hos dem som jag träffade i alla fall, de var välkomnande och hjälpsamma, att de var välklädda när de spelade hade jag innerst inne inga problem med, eftersom jag var fåfång redan då, vilken chans, Björks herrekipering nästa!

I en kvart var jag övertygad om att jag skulle lämna stället som medlem redan den kvällen, ridån gick ner när jag fick höra talas om obligationer och avgifter, jag som investerade min lön på stadens utskänkingsställen och alltid i slutet av månaden tog ut de 100 kronor som jag satt in på sparkontot på Länssparbanken och som knappt visste vad en obligation var.

Tanken på golf lämnade mig aldrig, så i mitten av 80-talet drog jag igång eftersom möjligheten till ett amorteringsfritt lån till obligationen uppenbarade sig.

Efter tusentals golfronder och besök på många golfklubbar både i Sverige och utomlands borde jag ha svaret på frågan. *Är golf en snobbsport?* Och mitt svar är, visst förekommer snobberi i golf liksom i alla andra spel, sporter och verksamheter. Men den intressanta frågan är, *Vad är snobberi?*

Snobberi har enligt min uppfattning inget med kläder, stil, dresscode, miljö med mera att göra, snobberi är en attityd som vissa utövare, medlemmar eller anställda m.m. i alla sorters verksamheter antar, det har inget med golf att göra. Jag har besökt golfklubbar som mycket noggrant i sina regler beskriver hur en gäst eller medlem i klubben skall vara klädd vid spel på banan eller nyttjande av restaurang, eller bar, utan att upptäcka det minsta tecken på snobberi, istället har det funnits hjälpsamhet, vänlighet och glimten i ögat bakom klubbblazer och slips. Ordning och reda, krattade bunkrar, återplacerad torv och lagade nedslagsmärken är också ett vanligt förekommande fenomen på dessa klubbar. Att klart redovisa vilka normer som besökare och medlemmar har att rätta sig efter är definitivt inte snobberi, det är enligt min mening ett sätt att vårda någonting som ligger en varmt om hjärtat, gemenskap, atmosfär, kanske en golfklubb.

Nej, snobberi för mig är att utesluta, segregera och fördöma, spela med en del och inte andra, att brista i tålmod med ungdomar och nybörjare. Det sistnämnda en dödssynd som jag själv regelbundet begår, utan nyrekrytering kanske golfen blir ouppnåeligt dyr för mig i framtiden och då får jag knalla omkring på Bergvik som pensionär, gud förbjude!

Till och med jag förstår att vi på Sommaro Golf inte kan plagiera de regler som gäller på flera hundra år gamla klubbar på andra sidan Nordsjön eller gamla anrika klubbar i vårt eget land, men självklart ska vi följa den etikett och det golfvett som gäller generellt på alla golfklubbar i hela världen. Laga nedslagsmärken, lägg tillbaka torv och kratta bunkrar allt för att vårda något som förhoppningsvis ligger de flesta oss varmt om hjärtat.

I närområdet finns ett antal golfbanor, som regelbundet av oss nördar bedöms vad det gäller skick, layout och alla andra parametrar det finns möjlighet att uttala sig om. Jag har ofta hört att just den banan är skit, just den banan är för svår, den banan är för lätt, ingen utmaning. Personligen har jag aldrig spelat en bana som jag anser vara för lätt, gå ut och skjut under 30 på lilla banan på Sommaro på beställning, så får vi se hur lätt det är. Bra eller dålig golfbana anser jag inte går att mäta, banans skick går att mäta, jämföra, att ha referenser till men alla andra kriterier är högst personliga vad den enskilde utövaren upplever.

Många gånger sätts likhetstecken emellan svårt och bra, exempelvis så ändras då och då par 5:or som varit en utmaning för alla kategorier spelare men som varit möjliga för alla att spela på handicap, till långa par 4:or och omöjliga för vissa att göra en dräglig score på, dessutom kallas de bra. Bra, ja för 10 % av spelarna i klubben men inte för resten, snobberi i sin prydna!

En bra golfbana är en golfbana där alla kan ha trevligt, de mest kompetenta kan bli utmanade genom tee och flaggplaceringar, klipphöjder med mera, men lika viktigt är att nybörjaren kan njuta av sitt spel och ta sig runt banan arton hål på fyra timmar. En sådan bana har vi lyckligtvis på Sommaro.

Peter Svensson